

چگونگی رؤیت اجسام لطیف

جنس چشم از خاک بوده و دارای لطافت نیست، لذا توانایی دیدن اجسام لطیف تر از خود (هوا، آتش، افلاک) را به علت عدم مناسبت ندارد، مگر اینکه اجسام لطیف مجانس و آمیخته به اجسام کثیف شوند یا به حدی متراکم شوند که از شدت پیوستگی و انعکاس نور در اجزاء آن قابل رؤیت شوند.

مثال حالت اول مانند نور خورشید است که وقتی با اجسام خاکی در زمین مجانس میشود دیده میشود اما بیرون از جو زمین نوری نمیبینیم و آن تاریکی از نبود نور نیست بلکه به دلیل لطیف بودن آن نور است و نبود اجسام کثیفی که با آن آمیخته شود تا قابل رؤیت با این چشم باشد. یا مثال دیگر مانند دودی که همراه با ذرات کثیف باشد (مانند دود حاصل از سوختن چوب) دیده میشود و دود لطیف (مانند دود حاصل از سوختن گاز) دیده نمیشود.

و مثال حالت دوم سیارات و ستارگانند که به دلیل تراکم قسمتی از افلاک به اجسام کثیف شباهت یافته و نور از هر جزئی بر جزء دیگر انعکاس یافته و متراکم شده و قابل مشاهده برای این چشم شده اند. یا مثال دیگر مانند کربن که هنگامی که متراکم میشود به شکل الماس یا گرافیت قابل مشاهده است.

به طور خلاصه، اجسام لطیف و شفاف دیده نمیشوند مگر به آمیختگی با اجسام کثیف یا تراکم و

پیوستگی اجزاء خود، به عبارت دیگر بعد از کثافت حاصله یا مکتسبه قابل رؤیت خواهند شد.